Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. M. Popescu)
Dosarul nr. 3a-586/25 (2-24047755-02-3a-19022025)

D E C I Z I E

08 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Sîrbu Victoria
Judecătorii	Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier	Pîrvu Mihaela

examinând în ședință publică, apelul declarat de „Sovan-Luc” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04 decembrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de „Sovan-Luc” SRL către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova, cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La 26 aprilie 2024 SRL „Sovan-Luc”, reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina, a înaintat instanței de judecată, prin intermediul serviciilor poștale, o acțiune de contencios administrativ împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, la 26.10.2022 „Sovan-Luc” SRL a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (Oficiul Teritorial Orhei) cererea de subvenționare nr. 4/2210OR6911, în conformitate cu submăsura nr. 4, Îmbunătățirea și dezvoltarea infrastructurii rurale, prevăzută de Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 455/2017, aflată în vigoare la momentul depunerii cererii.

Reclamanta a menționat că, prin cererea de subvenționare nr. 4/2210OR6911, a solicitat acordarea unei subvenții în mărime de 269 653 lei pentru achiziționarea și instalarea unui sistem fotovoltaic cu capacitatea de 30 kW.

A relevat că, prin actul de constatare nr. 71 din 18.10.2023, s-a concluzionat asupra neeligibilității dosarului de subvenționare nr. 4/2210OR6911 din 26.10.2022, având drept solicitant SRL „Sovan-Luc".

A punctat că, prin ordinul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 559 din 24.11.2023, a fost respinsă cererea de acordare a subvenției nr. 4/2210OR6911, depusă de SRL „Sovan-Luc".

A remarcat că, nefiind de acord cu ordinul nr. 559 din 24.11.2023, SRL „Sovan-Luc" l-a contestat prin cererea prealabilă nr. 2176 din 13.12.2023, solicitând reexaminarea dosarului de subvenționare și anexând acte suplimentare.

Prin Decizia nr. 2176 din 19.12.2023, Agenția a respins cererea prealabilă, iar dosarul a fost transmis Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (20) din Codul administrativ, pentru emiterea unei decizii definitive.

Reclamanta a comunicat că ordinul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr.559 din 24.11.2023, precum și deciziile emise la soluționarea cererii prealabile, decizia nr. 2176 din 19.12.2023 a Agenției și decizia nr. 21-02/972 din 27.03.2024 a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare constituie acte administrative defavorabile și ilegale, care urmează a fi anulate, cu obligarea autorității publice competente de a accepta cererea de subvenționare depusă de SRL „Sovan-Luc".

A notat că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat în mod nejustificat drept neeligibil dosarul de subvenționare depus de reclamantă, întrucât argumentele invocate în actul de constatare nr. 71 sunt neîntemeiate, fapt ce impune anularea ordinului și a deciziilor emise pe marginea cererii prealabile.

În acest sens, a arătat că, începând cu anul 2007, reclamanta a deschis o secție de producere a fructelor și legumelor, desfășurând activitate de producere a vișinelor în suc propriu și a salatelor în stil coreean. Pentru dezvoltarea și extinderea activității agricole, aceasta a decis să investească în infrastructura aferentă întreprinderii și să instaleze un sistem fotovoltaic.

A evidențiat că, în acest scop, a contractat un credit bancar de la BC „Victoriabank" SA, în mărime de 160 000 lei, cu termen de rambursare până la 13.05.2027, precum și un împrumut de la Luchian Mila, în sumă de 194 000 lei, pe un termen de 3 ani, aceasta din urmă contractând un credit de la SA „FinComBank".

A mai menționat că, în vederea realizării investiției, a fost elaborat proiectul de execuție în conformitate cu normativele în vigoare, precum și devizul local pentru montarea sistemului fotovoltaic, valoarea totală a lucrărilor fiind de 647 168 lei.

A notat că, la data de 16 mai 2022, între reclamantă și SRL „Profil-Security" a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare și instalare a sistemelor, părțile executând integral obligațiile contractuale, iar lucrările de instalare a sistemului fotovoltaic fiind finalizate în luna octombrie 2022.

A specificat că, în luna octombrie 2022, a fost întocmit procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate, reclamanta conformându-se prevederilor subpct. 4)–6) pct. 107 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 455 din 21.06.2017, prezentând Agenției procesul-verbal de executare a lucrărilor, procesul-verbal de recepție finală și copiile documentelor de plată aferente achitării lucrărilor.

A accentuat că întrunește condițiile legale pentru obținerea subvenției, potrivit pct. 105 subpct. 1) din Regulament, întrucât desfășoară activitate agricolă, deține o secție funcțională de producere a fructelor și legumelor, iar sistemul de producere a energiei regenerabile este aferent secției de producere.

În final, a remarcat că o asemenea abordare formalistă și tendențioasă contravine principiilor generale ale politicilor statului privind încurajarea și stimularea activităților agricole și dezvoltarea rurală, discreditând scopul Legii nr. 276 din 16.12.2016 privind principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural.

În cele din urmă a solicitat reclamanta:

- anularea ordinului Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 559 din 24.11.2023;

- anularea deciziilor emise la soluționarea cererii prealabile, respectiv decizia nr. 2176 din 19.12.2023 a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și decizia nr. 21-02/972 din 27.03.2024 a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare;

- obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil privind acordarea subvenției în dosarul de subvenționare nr. 4/2210OR6911, în cuantum de 269 653 lei.

La data de 18.06.2024, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a arătat că, în urma examinării cererii reclamantei și a efectuării controlului, a fost emis actul de constatare nr. 71 din 18.10.2023, din care rezultă că solicitanta a instalat sistemul

fotovoltaic pe acoperișul casei de locuit în care domiciliază administratorul SRL „Sovan-Luc”, situată pe str. Valeriu Cupcea nr. 13, mun. Orhei.

Totodată, în cadrul audierilor, solicitanta a declarat că uneori usucă fructe pe care le comercializează în piață, însă nu a prezentat documente justificative care să confirme desfășurarea unei activități agricole sau realizarea vânzărilor rezultate din activitatea de uscare a fructelor.

Deasemenea, s-a constatat că imobilul situat pe str. Valeriu Cupcea nr. 13, mun. Orhei, nu întrunește condițiile unei exploatații agricole, motiv pentru care cererea de subvenționare a fost considerată neeligibilă.

A menționat că, prin ordinul Agenției nr. 559 din 24.11.2023, a fost respinsă cererea de subvenționare nr. 4/2210OR6911, depusă de SRL „Sovan-Luc”. Ulterior, nefiind de acord cu ordinul menționat, reclamanta l-a contestat prin cererea prealabilă nr. 2176 din 13.12.2023, solicitând reexaminarea cererii de subvenționare.

A explicat că, la cererea prealabilă, reclamanta a anexat următoarele documente:

- contractul de comodat nr. 1 din 01.08.2020, încheiat între Luchian Mila Iacob și „Sovan-Luc” SRL, prin care prima a transmis în folosință temporară gratuită terenurile agricole cu numerele cadastrale 6454202017 și 6454202019, situate în com. Piatra, r-nul Orhei;

- certificatul din 12.12.2023, eliberat de Serviciul Cadastral Teritorial Orhei, prin care se confirmă că, la data de 11.12.2023, a fost notat contractul de comodat nr. 1 din 01.08.2020 asupra terenului agricol nr. 6454202017, cu suprafața de 1,1891 ha;

- certificatul din 12.12.2023, eliberat de Serviciul Cadastral Teritorial Orhei, prin care se confirmă că, la data de 11.12.2023, a fost notat contractul de comodat nr. 1 din 01.08.2020 asupra terenului agricol nr. 6454202019, cu suprafața de 0,3 ha.

A precizat că audierea solicitantei a fost realizată de Direcția Antifraudă și Control Intern Managerial cu ocazia controlului efectuat, fapt confirmat prin Actul de constatare nr. 71 din 18.10.2023. Prin urmare, procedura de audiere, reglementată de art. 94 din Codul administrativ, a fost respectată.

A subliniat că, prin Decizia Agenției nr. 2176 din 19.12.2023, precum și prin decizia definitivă a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, cererea prealabilă depusă de „Sovan-Luc” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la argumentele invocate de reclamantă în cererea de chemare în judecată, autoritatea pârâtă a arătat că acestea sunt neîntemeiate, întrucât, pentru obținerea subvențiilor, potrivit pct. 105 subpct. 1) din Regulament, solicitantul trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții, și anume: să fie producător agricol care desfășoară activitate agricolă pe teritoriul Republicii Moldova, să

deține o exploatație agricolă, iar sistemul de producere a energiei regenerabile să fie aferent exploatației agricole deținute.

A remarcat că, în speță, sistemul fotovoltaic a fost instalat pe acoperișul casei de locuit a administratorului „Sovan-Luc" SRL, situată pe str. Valeriu Cupcea nr. 13, mun. Orhei, fără ca solicitanta să demonstreze că locul amplasării ar fi aferent unei exploatații agricole.

A notat că solicitanta nu a demonstrat nici faptul că desfășoară activitate agricolă în general, nici că ar usca fructe, produce vișină în suc propriu sau salate în stil coreean, activități care ar presupune comercializarea ulterioară a produselor prin puncte comerciale sau distribuitori autorizați.

A afirmat că documentele prezentate suplimentar de către SRL „Sovan-Luc" în cadrul procedurii prealabile, prin care se confirmă notarea în favoarea solicitantei a contractului de comodat nr. 1 din 01.08.2020 asupra terenurilor agricole nr. 6454202017 și nr. 6454202019, sunt opozabile Agenției doar începând cu data de 11.12.2023, când înscrierile respective au fost efectuate în Registrul bunurilor imobile.

A atras atenția că ordinul de respingere a cererii de subvenționare a fost emis la data de 24.11.2023, anterior efectuării notărilor cadastrale. Mai mult, simpla prezentare a documentelor respective nu demonstrează că terenurile agricole menționate fac parte dintr-o exploatație agricolă în sensul definit de Regulament.

În concluzie, autoritatea pârâtă a susținut că reclamanta nu a demonstrat că terenurile deținute în comodat, cu suprafața totală de 1,4891 ha, sunt interconectate cu sistemul fotovoltaic de 30 kW, în vederea obținerii eficiente a produselor agricole.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 decembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de „Sovan-Luc" SRL către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil**.**

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, reclamantul a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de

la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la data de 4 decembrie 2024, iar apelul nemotivat a fost declarat la data de 5 decembrie 2024. Hotărârea motivată a fost comunicată apelantului la 11 februarie 2024 iar apelul motivat a fost depus la 12 martie 2024. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

Prin apelul depus, societatea solicită casarea hotărârii și adoptarea unei noi soluții prin care cererea introductivă privind anularea actelor administrative defavorabile și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil referitor la acordarea subvenției să fie admisă integral.

Totodată, solicită încasarea cheltuielilor de judecată de la intimați.

În fapt, societatea reiterează că a depus, la 26.10.2022, o cerere de subvenționare pentru suma de 269.653 lei, destinată achiziționării și instalării unui sistem fotovoltaic de 30 KW, în baza Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 455/2017.

În urma verificărilor, Agenția a emis actul de constatare prin care a apreciat dosarul ca neeligibil și, ulterior, prin Ordinul nr. 559/24.11.2023, a respins cererea de acordare a subvenției. Cererea prealabilă formulată împotriva acestui ordin a fost respinsă atât de Agenție, cât și de Minister. Considerând că actele administrative sunt ilegale și defavorabile, societatea a sesizat instanța de judecată.

Instanța de fond a respins acțiunea ca neîntemeiată, reținând că sistemul fotovoltaic a fost instalat pe acoperișul unei case de locuit și nu într-o exploatație agricolă, iar reclamanta nu ar fi demonstrat existența unei legături reale între investiție și activitatea agricolă, respectiv neîndeplinirea criteriilor de eligibilitate. În plus, instanța a apreciat că documentele prezentate nu probează desfășurarea activității agricole la adresa respectivă.

În apel, SRL „Sovan-Luc” susține că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea arbitrară a probelor. Apelanta invocă faptul că instanța nu a constatat complet circumstanțele relevante, a interpretat greșit prevederile legale și a încălcat dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv. Totodată, aceasta arată că investiția în sistemul fotovoltaic a fost realizată pentru susținerea activității sale agricole, desfășurate încă din anul 2007, inclusiv prin existența unei secții de procesare a fructelor și legumelor, și că toate documentele justificative au fost prezentate conform Regulamentului.

Apelanta mai menționează că autoritatea publică a aplicat formal și disproporționat criteriile de eligibilitate, fără a analiza scopul real al investiției și fără a lua în considerare principiul proporționalității.

Deasemenea, aceasta susține că refuzul acordării subvenției contravine politicilor statului de susținere a sectorului agroindustrial, speranța sa legitimă de a obține sprijin financiar aflându-se sub protecția dispozițiilor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În consecință, societatea solicită admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și admiterea integrală a acțiunii, arătând că a îndeplinit condițiile legale pentru obținerea subvenției și că actele administrative contestate sunt nelegale și neîntemeiate.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Cod administrativ, p*rocedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.*

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, *în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul şi menţine hotărîrea primei instanţei.*

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) Cod administrativ, *pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Potrivit art.219 alin.(1)-(3) Cod administrativ, *instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.*

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin.(1) - (2) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit.a) și b) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) *anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);*

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Analizând obiectul cererii și actele contestate, instanța reține că anularea *Ordinului AIPA nr. 559 din 24.11.2023*, a *Deciziei AIPA nr. 2176 din 19.12.2023* și a *Deciziei Ministerului Agriculturii nr. 21-02/972 din 27.03.2024* vizează acte administrative individuale defavorabile emise în exercitarea prerogativelor de putere publică, care produc efecte juridice directe asupra apelantei.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea acestei Deciziei, se circumscrie tipului de acțiune în contestare prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Totodată, pretenția privind obligarea autorității la emiterea unui act administrativ individual favorabil referitor la acordarea subvenției de 269.653 lei se încadrează la acțiunea în obligare. Prin urmare, prezentul litigiu are un caracter complex, întrucât cumulează atât acțiunea în contestare a actelor administrative, cât și acțiunea în obligare la emiterea unui act favorabil.

Totodată, în temeiul dispozițiile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamanta este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamanta beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 Codul administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Cererea de acordare a subvenției a fost depusă la data de 26.10.2022, fiind respinsă ulterior prin ordinul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 559 din 24.11.2023.

Ulterior, reclamanta a formulat cererea prealabilă din 13.12.2023, care a fost, de asemenea, respinsă prin decizia AIPA nr. 2176 din 19.12.2023 și prin decizia Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 21-02/972 din 27.03.2024.

În aceste condiții, se constată că reclamanta a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege.

Decizia definitivă nr. 21-02/972 a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, emisă la soluționarea cererii prealabile, este datată cu 27.03.2024. Prezenta acțiune a fost depusă la data de 26.04.2024, prin intermediul serviciilor poștale, ceea ce demonstrează că reclamanta a respectat termenul legal de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Instanța reține că, în speță, nu sunt incidente motive de inadmisibilitate prevăzute de art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în raport cu acțiunea formulată de „Sovan-Luc” SRL.

Prin urmare, acțiunea este admisibilă, iar prima instanță corect a procedat la examinarea fondului cauzei.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar. În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, procedând la verificarea temeiniciei și legalității hotărârii pronunțate de instanța de fond, constată că soluția acesteia este conformă legii, iar acțiunea reclamantului a fost corect respinsă.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele dosarului administrativ urmează că la 26.10.2022, SRL „Sovan-Luc” a depus la AIPA cererea de subvenționare nr. 4/2210OR6911, solicitând acordarea subvenției de 269.653 lei pentru instalarea unui sistem fotovoltaic de 30 kW.

La cerere au fost anexate următoarele înscrisuri: contractul de vânzare-cumpărare și instalare a sistemului nr. 38416 din 16.05.2022, factura fiscală EAD nr. 000440647 din 19.10.2022, în valoare de 647.168 lei, precum și ordinul de plată nr. 40 din 27.07.2022 în sumă de 117.333,20 lei, ordinul de plată nr. 1 din 17.05.2022 în sumă de 413.695 lei și ordinul de plată nr. 57 din 20.10.2022 în sumă de 116.139,80 lei.

Totodată, la dosar au fost depuse devizul local nr. 2022000759, devizul local de resurse nr.2022000759, avizul de verificare, procesul-verbal de executare a lucrărilor din octombrie 2022, procesul-verbal de recepție a lucrărilor din octombrie 2022, proiectul de execuție, precum și avizul de racordare din 15.03.2022.

În urma controlului efectuat, a fost emis actul de constatare nr. 71 din 18.10.2023, din cuprinsul căruia rezultă că sistemul fotovoltaic a fost instalat pe acoperișul imobilului de locuit în care domiciliază administratorul SRL „Sovan-Luc”, situat pe str. Valeriu Cupcea nr. 13, mun. Orhei, imobil care nu întrunește condițiile unei exploatații agricole.

Deasemenea, din același act rezultă că solicitanta a declarat că, ocazional, usucă fructe pe care le comercializează în piață; cu toate acestea, nu au fost prezentate documente justificative care să confirme desfășurarea unei activități agricole sau realizarea veniturilor din activitatea de uscare a fructelor.

Pe baza acestui act, AIPA a emis Ordinul nr. 559 din 24.11.2023, prin care a respins cererea de subvenționare.

Reclamanta a formulat cerere prealabilă nr. 2176 din 13.12.2023, solicitând reexaminarea dosarului, însă aceasta a fost respinsă prin Decizia AIPA nr. 2176 din 19.12.2023, iar ulterior Ministerul Agriculturii a emis Decizia nr. 21-02/972 din 27.03.2024, menținând respingerea.

Considerând aceste acte defavorabile și ilegale, reclamanta a introdus acțiune în contencios administrativ prin care a solicitat anularea ordinului și a deciziilor menționate.

Soluționând cauza, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei acțiunii.

Pentru hotărî astfel, prima instanță a reținut că reclamantul nu a întrunit condițiile legale de eligibilitate pentru acordarea subvenției solicitate. În esență, instanța a constatat că sistemul fotovoltaic pentru care s-a cerut sprijin financiar a fost instalat pe acoperișul unei case de locuit, care nu constituie exploatație

agricolă, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei legături funcționale între investiție și o activitate agricolă desfășurată efectiv.

Totodată, instanța de fond a reținut că simpla deținere a unor terenuri agricole în baza unor contracte de comodat, prezentate ulterior depunerii cererii, nu este suficientă pentru a proba existența unei exploatații agricole în sensul legislației speciale, în lipsa dovezilor privind utilizarea acestora în cadrul unei activități agricole concrete.

În acest context, instanța a apreciat că, la data depunerii cererii de subvenționare, reclamantul nu întrunea cumulativ criteriile legale obligatorii, iar neregularitățile constatate făceau imposibilă admiterea cererii, motiv pentru care a considerat refuzul autorității administrative ca fiind legal și justificat și a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Din instrumentul de atac rezultă că apelantul consideră că instanța de fond a interpretat formalist criteriile de eligibilitate, concentrându-se exclusiv pe amplasarea sistemului fotovoltaic, fără a analiza scopul investiției și legătura sa reală cu activitatea agricolă desfășurată efectiv, apreciind arbitrar probele și aplicând disproporționat legea, cu ignorarea principiilor proporționalității și protecției speranței legitime.

Colegiul reține că litigiul are ca obiect legalitatea refuzului de acordare a subvenției - ordinul AIPA nr. 559/24.11.2023, decizia pe cererea prealabilă nr. 2176/19.12.2023 și decizia Ministerului nr. 21-02/972/27.03.2024 și, pe cale de consecință, pretenția reclamantei de a obține recunoașterea dreptului la subvenție și obligarea autorității la emiterea unui act favorabil.

Legislația relevantă.

În conformitate cu art. 5 din Legea cu privire la principiile de subvenţionare în dezvoltarea agriculturii şi mediului rural, nr. 276 din 16 decembrie 2016 (în redacția la data inițierii și desfășurării procedurii administrative)*, potrivit căruia Reglementarea activităţii de subvenţionare în agricultură şi mediul rural are loc pe următoarele principii de bază: a) previzibilitatea şi stabilitatea reglementărilor juridice; b) transparenţa decizională; c) tratamentul egal; d) eficienţa bazată pe argumente economico-financiare şi indicatori; e) continuitatea proceselor de susţinere a producătorilor agricoli; f)asumarea responsabilităţilor de către beneficiarii de subvenţii; g)rezonabilitatea costurilor.*

Conform art. 24 alin. (1) Legea cu privire la principiile de subvenţionare în dezvoltarea agriculturii şi mediului rural, nr. 276 din 16 decembrie 2016

,, (1) Sînt pasibili de subvenționare producătorii agricoli, grupurile de producători care corespund următoarelor criterii generale, aferente măsurilor de sprijin prevăzute la art. 17:a) au efectuat investiția ce corespunde obiectivelor şi domeniilor de acțiune aferente măsurilor de sprijin respective;

b) au la bază un plan de afaceri, prin care să se demonstreze fezabilitatea proiectului în curs de realizare, pentru subvențiile ce depășesc 0,5 milioane lei și doar pentru anumite măsuri de sprijin stabilite în mod expres de organul central de specialitate;

c) au procurat bunuri (active) obiect al investiției eligibile de la furnizori şi distribuitori;

d) sînt deținători legali ai bunurilor imobile în/pe care se efectuează investiţia;

e) la data depunerii cererii de acordare a subvenţiei, nu au restanţe la achitarea impozitelor şi taxelor faţă de bugetul public national și nu se află în procedură de insolvabilitate sau procedură de dizolvare cu lichidare;

f) dispun de apartenență la una din asociațiile de profil ale producătorilor agricoli, cu excepția solicitanților de subvenții pentru măsurile prevăzute la art.17, prioritatea III lit. c)–f);

g) dovedesc prin acte confirmative realizarea investiției (facturi, ordine de plată, acte de dare în exploatare etc.);

h) nu sînt incluși în Lista de interdicție a beneficiarilor de subvenții.

(2) Nu sunt eligibile pentru subvenționare, în sensul prezentei legi, persoanele juridice ai căror fondatori, acționari, asociați, administratori, beneficiari efectivi sunt înregistrați sau au reședința în jurisdicții care nu implementează standarde internaționale de transparență. Metodologia de stabilire a jurisdicțiilor care nu implementează standarde internaționale de transparență, precum și lista jurisdicțiilor respective, în sensul prezentei legi, se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(3) Pentru toate măsurile de sprijin sunt eligibile și investițiile cu componentă de grant a cărui valoare se deduce din valoarea investiției eligibile pentru calcularea subvenției”.

Potrivit art.28 din aceeași Lege *,,(1)* Examinarea cererilor de acordare a subvențiilor și plăților directe se realizează de către Agenție, în conformitate cu prevederile prezentei legi şi în modul stabilit de Guvern. (2) Procedura de examinare a cererii de acordare a subvenţiei presupune următoarele etape: a) recepţionarea dosarului cu documentele solicitate și înregistrarea acestuia în modul stabilit; b) verificarea obiectului investiției la fața locului; c) examinarea cererii de acordare a subvenției și autorizarea plăţilor”.

Potrivit art.29 din aceeași Lege ,, (1) Cererea de acordare a subvenţiei se depune de către reprezentantul legal al solicitantului la sediile subdiviziunilor teritoriale ale Agenției în raza teritorială a cărora s-a efectuat investiţia.

(2) Cererea de acordare a subvenţiei, însoțită de dosarul cu documentele solicitate, se depune conform ordinii stabilite de Guvern.

(3) După recepționare, cererile de acordare a subvenţiilor se supun înregistrării imediate în registrul manual de intrări al subdiviziunii teritoriale

respective a Agenției și în baza de date a sistemului informațional de evidenţă a solicitanţilor şi beneficiarilor de subvenţii.

(4) În vederea asigurării respectării condiţiilor de eligibilitate şi stabilirii autenticităţii documentelor anexate la cererea de acordare a subvenţiei, reprezentanţii subdiviziunii teritoriale a Agenției sînt în drept:

a) să solicite documente suplimentare pentru confirmarea veridicităţii documentelor anexate la cerere dacă există temeiuri suficiente de a presupune caracterul neveridic al acestora;

b) să solicite autorităţilor de orice nivel informaţii referitoare la solicitantul subvenţiei și obiectul investiției;

c) să verifice la faţa locului obiectul investiţiei, starea acestuia în vederea stabilirii cheltuielilor suportate".

În conformitate cu pct. 5 din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin Hotărîrea Gurvernului nr.455 din 21.06.2017 „ Activităţile de subvenționare în agricultură și mediul rural au la bază următoarele principii:

1) previzibilitatea şi stabilitatea reglementărilor juridice;

2) transparenţa decizională;

3) tratamentul egal;

4) eficienţa bazată pe argumente economico-financiare;

5) continuitatea proceselor de susţinere a producătorilor agricoli;

6) asumarea responsabilităţilor de către beneficiarii de subvenţii drept condiţie obligatorie

pentru obţinerea de ajutor financiar;

7) rezonabilitatea costurilor".

Pct. 7 din Regulament stabilește că „*sînt pasibili de subvenţionare producătorii agricoli, grupurile de producători care au efectuat investiţia ce corespunde domeniilor de acţiune aferente fiecărei măsuri de sprijin financiare şi care:*

1) au la bază un plan de afaceri care demonstrează eficienţa proiectului realizat pentru cererile de obținere a subvențiilor ce depășesc 500 mii lei, pentru submăsurile 1.1, 1.4, 1.6 și măsura 4 (doar pentru construcţia/modernizarea pensiunilor agroturistice și crearea/extinderea unităților meșteșugărești);

2) au procurat bunuri obiect al investiţiei eligibile de la furnizori şi distribuitori;

3) nu au restanţe la momentul depunerii cererii de subvenţionare la achitarea impozitelor şi taxelor faţă de bugetul public naţional;

4) dispun de apartenență la una dintre asociațiile producătorilor agricoli cu profil general sau ramural;

5) dovedesc, prin acte confirmative, realizarea investiţiei (facturi, ordine de plată, acte de dare în exploatare);

6) nu sînt incluşi în Lista de interdicţie a beneficiarilor de subvenţii şi nu sînt în proces de

insolvabilitate sau lichidare;

7) sînt deţinători legali ai bunurilor imobile în sau pe care se efectuează investiţia şi proprietari ai bunurilor mobile ce constituie obiect al investiţiei, după cum urmează:

a) termenul de arendă/comodat pentru terenurile agricole în scopul înfiinţării plantaţiilor multianuale, inclusiv echipament antigrindină/antiploaie, este de cel puţin 15 ani, calculat începînd cu anul precedent celui de subvenţionare;

b) pentru terenurile agricole destinate înfiinţării plantaţiilor de arbuşti fructiferi, coacăz, zmeur, agriş, mure, căpşun, inclusiv pentru construcţia/reconstrucţia serelor, solariilor, tunelurilor, precum şi alte bunuri, inclusiv agricole, altele decît terenurile agricole, în sensul Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002, termenul de arendă/comodat nu este mai mic de 5 ani, înregistrat în modul stabilit, calculat începînd cu anul precedent celui de subvenționare;

c) pentru submăsurile 1.2 (doar în cazul defrișării plantațiilor pomicole/viticole sau al înființării plantațiilor de culturi aromatice), 1.3, 2.2, 2.4 și măsura 4, termenul de arendă/comodat nu este mai mic de 3 ani și este valabil pînă la 31 decembrie a anului în curs;

d) pentru submăsura 1.7A, termenul de arendă/comodat a suprafeţelor asigurate nu este mai mic de 1 an agricol, înregistrat în modul stabilit.

8) pentru submăsurile 1.2, 1.6, 1.8, 2.3, 2.5 și pentru măsura 4, aferente activităților din sectorul vitivinicol, au înregistrate plantațiile viticole producție–marfă pe care le dețin în proprietate sau posesie în Registrul vitivinicol al Republicii Moldova".

La fel, potrivit pct.146 din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin Hotărîrea Gurvernului nr.455 din 21.06.2017*, Agenţia respinge, prin ordin, cererea de acordare a subvenţiei dacă iregularităţile constatate fac imposibilă admiterea acesteia.*

Totodată, conform pct.105, subpct.1) lit. e) ale Regulamentului enunțat supra*, Domeniul de acţiune: Alocarea mijloacelor financiare pentru: 1)construcţia/reconstrucţia şi renovarea infrastructurii aferente exploataţiilor agricole deţinute legal, procurate începînd cu anul precedent celui de subvenţionare şi date în exploatare în anul de subvenţionare pentru: e) investiţiile*

efectuate în construcţia sistemelor de producere a energiei regenerabile (lista utilajului, echipamentelor şi instalaţiilor – conform anexei nr.9.

Potrivit pct.106 spct.4) din Regulament „*Mărimea sprijinului acordat se calculează în proporţie de: 4) 50% din costul investiției eligibile pentru subvenționare, dar nu mai mult de 800,0 mii lei per beneficiar pentru utilajul, echipamentul și instalațiile de producere a energiei regenerabile”.*

În același timp, potrivit cap.I lit.i) al aceluiași Regulament*, exploataţie agricolă constituie o formă complexă de organizare a proprietăţii, prin care se pun în valoare pământul, animalele şi celelalte mijloace de producţie, interconectate într-un sistem unitar, în vederea executării de lucrări, prestării de servicii şi obţinerii eficiente de produse agricole.*

În temeiul normelor indicate, Completul de judecată făcând o analiză sumară notează că noțiunea de „exploatație agricolă” are un sens juridic funcțional și sistemic, iar nu unul strict locativ sau topografic.

Definiția din cap. I lit. i) al Regulamentului indică faptul că exploatația agricolă reprezintă o formă complexă de organizare în cadrul căreia pământul, animalele și celelalte mijloace de producție sunt interconectate într-un sistem unitar, destinat obținerii eficiente de produse agricole.

Prin urmare, exploatația agricolă nu se reduce la o adresă sau la un singur bun imobil, ci presupune existența unui ansamblu de elemente materiale și funcționale care, împreună, servesc activității agricole. Criteriul determinant nu este amplasarea fizică a fiecărui element al investiției, ci integrarea acestuia în sistemul unitar al exploatației și legătura sa reală cu activitatea agricolă.

Din această perspectivă, legislația nu impune ca orice investiție eligibilă să fie amplasată strict pe terenul agricol, ci cere ca aceasta să fie „aferentă exploatației agricole”, adică să deservească în mod efectiv activitatea agricolă.

Noțiunea de „aferență” presupune o legătură de apartenență și utilitate economică, respectiv faptul că investiția contribuie la desfășurarea sau eficientizarea activității agricole.

Din materialele dosarului rezultă că reclamanta a depus la 26.10.2022 cererea de subvenționare nr. 4/2210OR6911, solicitând 269.653 lei pentru instalarea unui sistem fotovoltaic de 30 kW, iar sub aspectul realității investiției aceasta a prezentat un set consistent de acte (contract de vânzare-cumpărare și instalare, factură fiscală, ordine de plată, devize, aviz de verificare, procese-verbale de executare și recepție, proiect de execuție, aviz de racordare).

Așadar, în cazul de față nu exista dubii cu privire la existența investiției sau la faptul că au fost efectuate cheltuieli. Totuși, în procedura de subvenționare nu este suficient ca investiția să fie reală și achitată, ci trebuie să fie îndeplinite cumulativ condițiile materiale de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 276/2016 și de Regulamentul aprobat prin HG nr. 455/2017, iar sarcina de a demonstra

întrunirea acestor condiții revine solicitantului, în limitele cerințelor și documentelor prevăzute de cadrul normativ aplicabil.

În acest context, punctul de plecare corect este sensul juridic al noțiunii de „exploatație agricolă” din cap. I lit. i) al Regulamentului, care descrie nu o simplă „adresă” sau un singur bun imobil, ci o formă complexă de organizare în care pământul, animalele și celelalte mijloace de producție sunt interconectate într-un sistem unitar destinat obținerii eficiente de produse agricole.

Această definiție impune după cum deja a observat Curtea o abordare funcțională: nu coordonata geografică a fiecărui element decide, ci apartenența lui la un sistem agricol coerent.

În același timp, definiția păstrează un nucleu agricol (pământ, animale, mijloace de producție agricole), astfel că exploatația nu poate fi confundată cu o activitate vagă sau ocazională care nu este demonstrată ca parte a unui lanț agricol real (producție și/sau procesare agricolă integrată).

În continuare, pentru investițiile în sisteme de energie regenerabilă, norma relevantă este pct. 105 din Regulament, care condiționează finanțarea de faptul că investiția vizează infrastructura „aferentă exploatațiilor agricole” deținute legal.

Termenul „aferentă” are conținut juridic propriu și presupune o legătură de servire și utilitate economică: instalația trebuie să deservească în mod verificabil activitatea agricolă a exploatației, contribuind la desfășurarea ori eficientizarea ei, și nu la confortul locativ sau la un consum personal independent de activitatea agricolă.

De aici rezultă că simpla împrejurare că sistemul a fost instalat pe acoperișul unui imobil de locuit nu constituie, în sine, o interdicție expresă și nu ar trebui transformată într-o regulă absolută de neeligibilitate, însă această împrejurare devine relevantă în măsura în care, în lipsa probelor privind integrarea în exploatație, ea indică cel puțin un risc real ca instalația să deservească preponderent consumul rezidențial.

În cazul dedus judecății, actul de constatare nr. 71 din 18.10.2023 reține expres că sistemul este instalat pe imobilul de locuit în care domiciliază administratorul societății, iar imobilul „nu întrunește condițiile unei exploatații agricole”.

Chiar dacă această formulare ar fi insuficientă dacă ar rămâne singurul argument, ceea ce contează este că reclamanta nu a contrapus un probatoriu capabil să demonstreze „aferența” cerută de pct. 105, adică faptul că energia produsă alimentează un flux tehnologic agricol ori o infrastructură agricolă concretă (depozitare, procesare agricolă organizată, utilaje, irigare, spații de producție), parte a sistemului unitar al exploatației.

În mod determinant, din același act de constatare rezultă că solicitantul a declarat o activitate de tip „ocazional” uscarea fructelor și comercializarea în piață,

însă nu a prezentat documente justificative care să confirme desfășurarea unei activități agricole sau realizarea veniturilor din această activitate. Or, raportat la sensul funcțional al exploatației agricole, nu este suficientă invocarea unei activități ocazionale fără elemente minime de verificabilitate: proveniența materiei prime (din exploatație sau achiziții dovedite), existența unui flux de procesare agricolă organizat, evidențe contabile/fiscale elementare, documente de comercializare sau alte mijloace probatorii care, privite global, să permită concluzia că există o activitate agricolă reală și că investiția este făcută pentru aceasta.

Colegiul remarcă că lipsa unor asemenea probe nu înseamnă că legea impune formalism excesiv, ci că nu poate fi stabilită condiția materială centrală: existența unei exploatații și a legăturii de „aferență" dintre investiție și activitatea agricolă.

În această logică, motivul de respingere relevant nu este cel că „nu a fost anexat un anumit tip de factură", ci faptul că, în ansamblul probelor administrate, nu se poate reține că instalația fotovoltaică deservește o exploatație agricolă în sensul cap. I lit. i) și al pct. 105, ci rămâne, mai degrabă, legată de un imobil cu destinație locativă, fără demonstrarea unui consum agricol aferent.

Deși art. 5 din Legea nr. 276/2016 impune aplicarea principiilor de transparență, previzibilitate, tratament egal și eficiență bazată pe argumente, aceste principii nu pot substitui lipsa îndeplinirii condițiilor materiale de eligibilitate.

Deci raționamentul final este acel că reclamanta a probat cheltuiala și instalarea, dar nu a probat că instalația este aferentă unei exploatații agricole funcționale și nici că exista o activitate agricolă eligibilă demonstrată prin elemente care pot fi verificate și suprapuse.

În aceste condiții, Agenția a putut respinge cererea prin ordinul nr. 559 din 24.11.2023, iar menținerea respingerii în procedura prealabilă și la Ministerul Agriculturii nu schimbă esența: lipsa probelor privind exploatația și „aferența" la activitatea agricolă persistă.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că în ansamblu, soluția de respingere este justificată nu pentru că sistemul fotovoltaic a fost instalat pe acoperișul unei locuințe, ci pentru că, raportat la Legea nr. 276/2016 și Regulamentul HG nr. 455/2017, reclamanta nu a demonstrat elementul decisiv al eligibilității: existența unei exploatații agricole ca „sistem unitar" și legătura funcțional-economică reală dintre investiție și activitatea agricolă („aferența" investiției).

Prima instanță a reținut corect că simpla realitate a cheltuielilor și a instalării nu creează automat dreptul la subvenție, dacă lipsesc probele substanțiale privind exploatația/activitatea agricolă și destinația agricolă verificabilă a energiei produse. În lipsa acestei demonstrații, cererea de subvenționare nu poate fi admisă, iar

instanța nu poate substitui prin prezumții o condiție materială care trebuie probată de solicitant.

Pentru aceste motive, Curtea de Apel reține că apelul declarat este nefondat, întrucât nu răstoarnă concluziile esențiale ale primei instanțe privind neîndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 276/2016 și Regulamentul aprobat prin HG nr. 455/2017, iar criticile formulate vizează, în principal, o altă interpretare a situației de fapt, fără a fi susținute prin probe apte să demonstreze existența unei exploatații agricole în sens funcțional-sistemic și „aferența" investiției la aceasta.

În această ordine de idei, Colegiul reține că actele contestate au fost emise cu respectarea deplină a cadrului normativ, a atribuțiilor conferite prin lege, neexistând vreo cauză de ilegalitate care să justifice anularea acestora.

Astfel, Colegiul punctează că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii este una întemeiată, iar eventualele neconcordanțe sau lacune de motivare identificate în hotărârea acesteia au fost pe deplin acoperite și clarificate prin considerentele expuse în prezenta decizie.

Colegiul subliniază că, potrivit principiilor generale ale contenciosului administrativ, prezumția de legalitate a activității administrative nu poate fi răsturnată prin simple interpretări subiective ale cadrului normativ sau prin afirmații teoretice ale unei părți, ci numai prin probe materiale și juridice relevante, capabile să demonstreze o încălcare concretă a drepturilor subiective ale reclamantului. În lipsa unor asemenea probe, actul administrativ își păstrează forța juridică, iar intervenția instanței în sfera dreptului discreționar al autorității este inadmisibilă.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către "Sovan-Luc" SRL şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de „Sovan-Luc" SRL, se respinge ca neîntemeiat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04 decembrie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei